

Doğdular Ve Öldüler

– KENAN KOÇ · 13 Temmuz 2015

Oluşurken evren; adam oldu önce ve sonra insanlar. isimler konuldu yaratılan varlıklara.Toprak, taş velhasıl her şey dizildiler tanımlarda. Uçmaya başladı kuşlar, çiçekler kokmaya ve şekillenmeye. Evren büründü birden renklere bin bir şekle girerek ve her an tükenerek. Ve aldandı doğan insan. hiçliğe döndü gelen.

Nereden geldi, nerelerdeydi, nereye gidecekti diye düşünürken bir sahilde buldu kendini birden. Ve ayağına takıldı denizin kabuğu; eğildi aldı ve baktı içine işte orada idi koca evren. Sonra karanlıklara daldı oradan; ürktü. Bıraktı kabuğu avuçlardan kum tanelerinin üzerine ve aldı götürdü denizin dalgaları; kayboldu hiçlikte ve adam bir kere daha ürktü, korktu düştü. İleride bir ağacın yaprağında iki damla yağmur birikti ve birleşti sevişircesine hasretle.

Çığlık çığlığa bağırdı insanlar : " Öldü ! " diye... " Hayır , olmaz ! " dedi adam şaşkınca. Ve upuzun yatırılmış, üstü örtülü kadına yaklaştı, diz çöktü önce ve uzandı yanına . Açtı yüzünü, gülüyordu kadın. Sıcacıktı elleri. Kulağını yanaştırdı dudaklarına, anlayamadı nefes alıp alamadığını." Hadi kalk kadını, yeter bu kadar şaka " dedi. Cevap alamayınca " Sözün vardı, bırakıp gitmeyecektin ya hani.." dedi ve kalktı.. Nefes, evet nefes almalıydı ve balkona çıktı, çocuklarını çağırırdı." Yavrularım ! Bir gidin bakın ne olur. Anneniz ne yapıyor. Ben anlayamadım bir şey . O hiç şaka yapmayı sevmezdi oysa. Merttir, sözünü hep tutar. Bana sözü vardı o beni yalnız bırakmaz ! " dedi. Çocukları gitti ve çığlıkları çığlıklara karışmıştı.

O denize karışan kabuk sahile vardı birden; koştu adam can havli ile oturdu içine. Bir dalga vurdu sert ve hazince ve aldı götürdü adımı derinliklerde eşinin yanına.

Sarardı o an ağacın yaprağı ve düştü toprağa. Bir kısmı buharlaştı gökyüzüne ulaştı ve ruhları kaldı bulutlarda. Kalan yaprak çürüdü ve o damlaların bir kısmı ile toprak oldu.